



# ΚΥΡΙΑΚΗ

## ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ



«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΑ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1846	Κυριακὴ τοῦ Πάσχα (Ἰω. 1,1-17) 20 Ἀπριλίου 2014 στὴν λειτουργία	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης
--	--	---

## Ἄγνωστος καὶ σ' ἐμᾶς;

«...Καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω» (Ἰω. 1,10)

**Ἀ**κούσατε, ἀγαπητοί μου, τὸ εὐαγγέλιο. Τὸ **Ἀσημερινὸ εὐαγγέλιο** εἶνε τὸ προοίμιο, ἡ ἀρχή, τοῦ τετάρτου εὐαγγελίου, ποὺ ἔγραψε ὁ ἀγαπημένος μαθητὴς τοῦ Ἰησοῦ, ὁ Ἰωάννης.

Ἄν κοιτάξετε ἐπάνω στὸν θόλο ἐνὸς βυζαντινοῦ ναοῦ, θὰ δῆτε ὅτι σὲ ἓνα ἀπὸ τὰ τέσσερα σφαιρικὰ τρίγωνα, τὰ λεγόμενα κοῖλα τρίγωνα, εἶνε ζωγραφισμένος ὁ **εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης** καὶ δίπλα του ἓνας ἀετός. Ὁ ἀετὸς συμβολίζει τὸ ὕψος τῆς θεολογίας· ὅπως ὁ ἀετὸς πετάει ὑψηλότερα ἀπ' ὅλα τὰ πουλιά, ἔτσι καὶ ὁ Ἰωάννης, ἐμπνευσμένος ἀπὸ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιο, μὲ τὸ σημερινὸ εὐαγγέλιο πετάει πολὺ ψηλά· περνάει τὸν ἥλιο τ' ἀστέρια καὶ τοὺς γαλαξίες, ἀγγίζει τὰ κράσπεδα τῆς θεότητος καὶ γίνεται θεατὴς τοῦ ἀοράτου κόσμου.

Καὶ στὸ μυστικὸ ἐρώτημα ποὺ ὑπάρχει σὲ κάθε ἄνθρωπο, στὸ ἐρώτημα **«ποιὸς τὰ ἔκανε ὅλα αὐτά;»**, στὸ ὁποῖο ἡ ἐπιστήμη δὲν μπορεῖ οὔτε θὰ μπορέσῃ ποτὲ νὰ δώσῃ ἀπάντησι, ἀπαντᾷ ὁ εὐαγγελιστὴς σήμερα καὶ λέει: **«Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος»** (Ἰω. 1,1), ὅτι τὰ πάντα, ὄρατὰ καὶ ἀόρατα, ἔγιναν διὰ τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου, διὰ τοῦ Χριστοῦ: **«πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἓν ὃ γέγονεν»** (ἔ.ἀ. 1,3).

Τὰ πάντα, τὰ μέγιστα καὶ τὰ ἐλάχιστα. Ποία εἶνε τὰ μέγιστα; Οἱ οὐράνιες σφαῖρες, τὰ σμήνη τῶν ἀστρων. Ποία εἶνε τὰ ἐλάχιστα; Στὴ γενεά μας ἐπεφύλασσε ὁ Θεὸς νὰ δῆ τὸ θάμβος τῆς δημιουργίας. Ποιὸς τὸ περιέμενε; τὸ μικρότερο δημιούργημα, τὸ ἐλάχιστο δημιούργημα, εἶνε τὸ ἄτομο. Τί εἶνε τὸ ἄτομο; Ἐνα ἐλάχιστο μέρισμα τῆς ὕλης. Καὶ ἀποτελεῖ μιὰ μικρογραφία τοῦ πλανητικοῦ συστήματος· στὴ μέση ἔχει πυρῆνα, ἓνα μικρὸ «ἥλιο», καὶ γύρω του στρέφονται ἄλλα σωματίδια. **Ὁ Χριστὸς λοιπὸν εἶνε ὁ δημιουργὸς** τῶν μικρῶν καὶ τῶν μεγάλων πλανητῶν, ὅλων τῶν μικρῶν καὶ τῶν μεγάλων πραγμάτων.

Ἄλλ' ἀπόψε δὲν εἶνε ἡ ὥρα οὔτε ἔχουμε δυνάμεις νὰ φιλοσοφήσουμε καὶ νὰ θεολογήσουμε ἐπάνω στὸ εὐαγγέλιο. Εἶνε ὕψος **«δυσανάβατον ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς»** (Ἀκάθ. ὕμν. Α',3α)· καὶ γλῶσσα ἀγγέλου ἀκόμα δὲν μπορεῖ νὰ περιγράψῃ τὸ μεγαλεῖο του, ποὺ τὸ θαύμασαν θεολόγοι καὶ φιλόσοφοι. Θὰ ἐπιστήσω τὴν προσοχή σας μόνο σὲ μία μικρὴ φράσι τοῦ εὐαγγελίου, ἡ ὁποία λέει: **«...καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω»** (Ἰω. 1,10), ὅτι δηλαδὴ **ὁ κόσμος δὲν τὸν γνώρισε**.

\*\*\*

Δὲν εἶνε περίεργο, ἀγαπητοί μου, ὅτι ὁ κόσμος, ἐνῶ ὁ Χριστὸς εἶνε ὁ δημιουργὸς του, δὲν τὸν γνώρισε. Διότι ποιὸν κόσμον ἐννοεῖ ἐδῶ; Ἐννοεῖ τὸν **κόσμον ποὺ εἶνε μακριὰ ἀπὸ τὸ Θεό**, τὸν κόσμον ἐκεῖνον ποὺ ὡς πρόγραμμα ἔχει τὸ **«Φάγωμεν καὶ πίωμεν, αὔριον γὰρ ἀποθνήσκομεν»** (Ἠσ. 22,13 = Α' Κορ. 15,32). Ὁ κόσμος αὐτὸς **«οὐκ ἔγνω»** τὸν Χριστόν, δὲν μπόρεσε νὰ τὸν νιώσῃ, δὲν τὸν γνώρισε. Γι' αὐτοὺς ὁ Χριστὸς παρέμεινε ἄγνωστος.

Στὴν Ἰθάκη τὴν ἀρχαία ἐποχὴ ὑπῆρχε ἓνας βασιλεὺς, ὁ περίφημος **Ὀδυσσεύς**. Ἐφυγε ἀπὸ τὴν πατρίδα του, περιπλανήθηκε εἴκοσι ὀλόκληρα χρόνια, καὶ τέλος ἐπέστρεψε στὸ νησί. Ἐπέστρεψε ὅμως ἀγνώριστος ἀπὸ τὶς κακουχίες. Κανεὶς δὲν τὸν γνώρισε. Ἐνας μόνο τὸν γνώρισε. Ποιὸς· ἓνα γέρικο σκυλί. Τὸ ἔχε ἀφήσει μικρὸ κουτάβι, μεγάλωσε καὶ γέρασε. Μόνο αὐτὸ τὸ σκυλὶ τὸν ἀναγνώρισε, κούνησε τὴν οὐρά του καὶ ψόφησε. Αὐτὰ λέει ὁ Ὀμηρος. Καὶ ἓνας νεώτερος συγγραφεὺς, ὁ Τζοβάννι Παπίνι, στὸ περίφημο ἔργο του Ἱστορία τοῦ Χριστοῦ συνεχίζει. Ὅ,τι συνέβη, λέει, στὸ βασιλεῖα τῆς Ἰθάκης, συνέβη στὸν μεγάλο Βασιλεῖα ἐμπρὸς στὸν ὁποῖο ὅλοι οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ὠχριοῦν. Ἦρθε στὸν κόσμον, ποὺ αὐτὸς ἔπλασε, καὶ **«ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω»**, δὲν τὸν γνώρισε· καὶ ὄχι μόνο δὲν τὸν γνώρισε,

ἀλλὰ καὶ τὸν ὕβρισε, τὸν συκοφάντησε, τὸν διέβαλε καὶ τέλος τὸν σταύρωσε στὸν Κρανίου τόπον.

«Ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω». Ἄλλ' ὄχι μόνο τότε· καὶ ἐν συνεχείᾳ, καὶ μέχρι σήμερα παραμένει ἄγνωστος. Naί, παρὰ τὰ χρόνια ποὺ πέρασαν, **καὶ στὸν αἰῶνα μας γιὰ τοὺς πολλοὺς παραμένει ἄγνωστος**. Μποροῦμε νὰ ποῦμε, ὅτι ὁ σημερινὸς κόσμος, τῆς προηγμένης τεχνολογίας, τῶν πυραύλων καὶ τῶν φώτων, ὁ κόσμος τῆς Δύσεως καὶ τῆς Ἀνατολῆς «οὐκ ἔγνω» τὸν Χριστόν. Θέλετε παραδείγματα;

● Δὲν εἶνε πολλὰ χρόνια, ποὺ μία ἐκλεκτὴ γυναίκα τῆς Εὐρώπης, διανοουμένη, ἡ τέως βασιλισσα τῆς Ὑλλανδίας Βιλελμίνη (1890-1948) ἐξέδωσε ἕνα μικρὸ βιβλίον μὲ τίτλο «Ὁ Χριστὸς ὁ ἄγνωστος». Σ' αὐτό, παίρνοντας ἀφορμὴ ἀπὸ τὴ σημερινὴ φράσι τοῦ εὐαγγελίου «ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω», ἀπέδειξε μὲ γεγονότα, ὅτι ἡ γηραιὰ ἡπειρος τῆς **Εὐρώπης**, ποὺ ἄλλοτε ὡς ἄξονα τοῦ πολιτισμοῦ τῆς εἶχε τὸ εὐαγγέλιον καὶ ὕψωσε χριστιανικοὺς ναοὺς γοτθικοὺς καὶ ἄλλους, αὐτὴ ἡ Εὐρώπη ἀπελάκτισε πλέον τὸν Χριστὸ καὶ τὸν ἀγνοεῖ.

● Καὶ στὴν **Ἀμερικὴ**, τὴν ἄλλη σημαντικὴ χώρα, δὲν εἶνε πολλὰ χρόνια ποὺ ἐγίνε μιά μεγάλη δημοσιογραφικὴ ἔρευνα. Ρώτησαν τοὺς Ἀμερικανούς· Ποιὸ πρόσωπο ἢ πρᾶγμα κατέχει τὴν πρώτη θέσι στὴ ζωὴ σας καὶ κυριαρχεῖ στὴν ψυχὴ σας; Καὶ τ' ἀποτελέσματα τί ἔδειξαν; ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ μεγάλη χώρα ἀλλοιώθηκε τὰ χρόνια αὐτά. Τὶς πρώτες θέσεις κατέλαβαν μικρὰ καὶ ἀσήμαντα πράγματα· πρώτη –καὶ μὲ μεγάλη διαφορά– ἦλθε ἡ μόδα, μετὰ ἦλθε τὸ σέξ, μετὰ τὸ ποδόσφαιρο, ἡ πολιτικὴ, τὸ ἐμπόριο κ.ἄ.. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος; κατέλαβε μιά κατωτάτη θέσι στὴν κλίμακα τοῦ ἐνδιαφέροντος τῶν Ἀμερικανῶν. Μάλιστα.

● Ὁ Χριστὸς στὴν Εὐρώπη εἶνε ἄγνωστος, ἡ Ἀμερικὴ τὸν κατατάσσει στὸ τέλος τῶν ἐνδιαφερόντων τῆς. **Καὶ ἐμεῖς;** Ὡ ἐμεῖς!... Θέλετε τεκμήριο; Τί εἶνε σήμερα; Πάσχα, ἡμέρα ποὺ κατ' ἐξοχὴν ἀνήκει στὸν Κύριον. Ἐρωτῶ ὅλους, κ' ἐσᾶς καὶ τὸν ἑαυτὸ μου· εἶνε γιὰ μᾶς ὁ Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος τὸ πρῶτον πρόσωπον; κατέχει τὴν πρώτη θέσι στὴν καρδιά μας; ποιὸ εἶνε ἐκεῖνο ποὺ κυριαρχεῖ σήμερα στὴ ζωὴ μας;... Δὲν εἶμαι καρδιογνώστης, δὲν γνωρίζω τὰ βάθη σας· ἀπαντήστε λοιπὸν ἐσεῖς. Πῆτε μου τί συζητᾶτε, νὰ σᾶς πῶ τί εἴστε· ὅ,τι ἀγαπάει ὁ ἄνθρωπος, αὐτὸ καὶ συζητάει. Ἄν μποροῦσα σήμερα τὸ μεσημέρι, νὰ εἶχα τρόπο νὰ ἄκουγα, τί συζητήσεις θὰ γίνονταν μέσα στα σπύτια! Νὰ εἴστε βέβαιοι, ὅτι γιὰ ὅλα θὰ

συζητήσουν· γιὰ τὰ παιδιὰ τους, γιὰ τὶς γυναῖκες τους, γιὰ τὰ ἐμπόριά τους, γιὰ τὶς ἐπιστῆμες κ.τ.λ.· γιὰ ἕνα μόνο δὲν θὰ συζητοῦν, γιὰ τὸ Χριστό – περὶ αὐτοῦ εἶμαι βέβαιος. Ἄγνωστος λοιπὸν ὁ Χριστὸς καὶ σ' ἐμᾶς; Δυστυχῶς δὲν μᾶς συγκινεῖ πλέον, ὅπως συγκινοῦσε τοὺς πατέρες καὶ τοὺς προγόνους μας. Μόνο μὲ τὰ χεῖλη ὑμνοῦμε τὸ Χριστό. Ἄλλὰ στενὴ προσωπικὴ σχέσι ἔχουμε μαζί του; Προχθὲς ψάλαμε «*Αἱ γενεαὶ πᾶσαι ὕμνον τῇ ταφῇ σου προσφέρουσι, Χριστέ μου*» (ἐγκώμ. Γ' στάσ.)· «*Χριστέ μου*» λέμε, ἀλλὰ τὸ «*μου*» ἐκεῖνο λείπει ἀπὸ τὴ ζωὴ μας.

\* \* \*

**Ἄς μὴν εἶμαστε ὁμως ἀπαισιόδοχοι.** Ὁχι. Μολονότι ζοῦμε σὲ ἐποχὴ σκοτεινῶν καὶ τὰ μαῦρα νέφη πυκνώνονται σὲ ὅλο τὸν κόσμο καὶ ἰδιαίτερως στὴ γωνία αὐτὴ τῶν Βαλκανίων ποὺ ζοῦμε, δὲν εἶμαστε ἀπαισιόδοχοι. Ἄφου ἀναστήθηκε ὁ Κύριος, ἡ λέξι «ἀπελπισία» σβήστηκε ἀπὸ τὸ λεξιλόγιον τῶν Χριστιανῶν. Οἱ πιστοὶ ὀρθόδοχοι, ὅπου κι ἂν ζοῦν τὸν κόσμο, ἀγωνίζονται μὲ καρτερίαν καὶ ἐλπίδα, ἀκόμα καὶ στὶς χώρες ποὺ ἡ πίστις τοῦ Χριστοῦ διώκεται. Διότι καὶ σήμερα ὑπάρχει διωγμός. Μπορεῖ ἐμεῖς νὰ ἔχουμε εἰρήνη – ἂς δοξάζουμε τὸ Θεὸ γι' αὐτό· κάπου ἄλλου ὁμως οἱ Χριστιανοὶ δοκιμάζονται σκληρά.

Δὲν εἶνε ντροπὴ, παιδιὰ τῆς Ἑλλάδος νὰ κάνουν διαδηλώσεις καὶ νὰ σπᾶνε τζάμια γιὰ τὰ δικαιώματα λαῶν ποὺ βρίσκονται μακριὰ (λ.χ. γιὰ τὴ Χιλή), καὶ νὰ μὴ συγκινοῦνται γιὰ τὰ δεινὰ ποὺ ὑφίστανται Χριστιανοὶ ἀδελφοὶ τους ποὺ εἶνε πολὺ πιὸ κοντὰ (ὅπως ἦταν λ.χ. πρὶν λίγα χρόνια ἡ Ἀλβανία); **Αὐτὴ τὴν ὥρα ὀρθόδοχοι ἀδελφοὶ μας μαρτυροῦν**· δὲν εἶνε μῦθος αὐτό. Μιλῶ ἔξω ἀπὸ τὴν πολιτικὴν. Δὲν εἶμαι ὑπουργὸς νὰ μιλῶ μὲ γλῶσσα διπλωματίας· εἶμαι ἱεράρχης, συνεχίζω μιά παράδοσι μεγάλη καὶ ὀφείλω νὰ βροντοφωνήσω, ὅτι ἀπόψε κάπου οἱ ὀρθόδοχοι δὲν κάνουν Πάσχα, ἀπαγορεύεται νὰ χτυπήσουν οἱ καμπάνες....

Ἄλλὰ ζῆ Κύριος! Μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι **ὁ ἀναστὰς Χριστὸς δὲν θὰ πάψη ποτὲ νὰ λατρεύεται** καὶ νὰ ἀγαπᾶται στὸν κόσμο ἀπὸ μιά χούφτα ἀνθρώπων –διότι πάντοτε τὸ ποίμνιον εἶνε μικρό (βλ. Λουκ. 12,32)—, μὲ τὴν ἐλπίδα αὐτὴ, σὲ κλίμα γαλήνης καὶ εἰρήνης, ἐορτάζουμε τὴ μεγάλη αὐτὴ ἡμέρα καὶ λέμε κ' ἐμεῖς ἐκ βάθους καρδίας· «*Τὴν ἀνάστασίν σου, Χριστέ Σωτήρ, ἄγγελοι ὑμνοῦσιν ἐν οὐρανοῖς· καὶ ἡμᾶς τοὺς ἐπὶ γῆς καταξίωσον ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ σε δοξάζειν*» (Ἀκολ. Ἀναστ.· βλ. Παρακλ. ἦχος πλ. β', ἀπόστ. Σαββ.).

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**